

SXEDIO.FH4

8.2.1948: ΝΕΕΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΜΕ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΟ ΚΥΚΚΩΤΗ ΓΙΑ ΤΟ ΘΡΟΝΟ ΚΙΤΙΟΥ, ΤΟΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ ΓΙΑ ΤΗ ΚΕΡΥΝΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΛΕΟΠΑ ΓΙΑ ΤΟ ΘΡΟΝΟ ΤΗΣ ΠΑΦΟΥ. ΣΑΛΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ "ΙΠΤΑΜΕΝΗ" ΨΗΦΟ ΤΟΥ ΤΑΜΠΟΥΡΑΤΖΗ ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ

Στις νέες εκλογές όμως τα πράγματα έπαιρναν νέα τροπή και ξέφευγαν από τον έλεγχο της Αριστεράς και την υποψηφιότητα του Μακάριου Κυκκώτη υποστήριξε τώρα και η Δεξιά.

Ο Μακάριος Κυκκώτης που σπούδαζε Θεολογία στις Ηνωμένες Πολιτείες δεν δέχθηκε την πρόταση για το θρόνο της Πάφου, γιατί ο άλλος υποψήφιος για την έδρα τώρα ήταν ο Ηγούμενος της Μονής Κύκκου Κλεόπας.

Ο Κλεόπας προερχόταν από την ίδια Ιερά Μονή από τη οποία προερχόταν ο Μακάριος Κυκκώτης κι έτσι δεν ήθελε με κανένα τρόπο τη σύγκρουση μαζί του.

Ετσι ορίστηκε ο Φρίξος Κουμίδης για την Πάφου και ο Μακάριος Κυκκώτης για το θρόνο του Κιτίου.

Η Δεξιά έπαιρνε αυτή την περίοδο τις τελικές της αποφάσεις και υποστήριξε τον Μακάριο Κυκκώτη για το θρόνο Κιτίου, τον Κυπριανό Κυριακίδη για το θρόνο της Κερύνειας και τον Κλεόπα για το θρόνο της Πάφου.

Η απόφαση λήφθηκε σε σύσκεψη αντιπροσωπευτικών παραγόντων της Δεξιάς από όλες τις επαρχίες που έγινε στις **15 Ιανουαρίου 1948**, στο Μητροπολιτικό Μέγαρο της Λεμεσού.

Η σύσκεψη εξέλεξε μάλιστα και πενταμελή επιτροπή που θα αναλάμβανε τον προεκλογικό αγώνα. Την αποτελούσαν οι Ζήνων Σώζος, Βίας Μαρκίδης, Στέφανος Πρωτοπαπάς, Μιχαλάκης Πισσάς και Μ. Χαχολιάδης.

Τα πράγματα εξελίσσονταν ραγδαία. Ετσι ενώ η Δεξιά υποστήριζε τους τρεις, η Αριστερά στράφηκε προς το Φώτιο Κουμίδη για το θρόνο της Πάφου, αλλά για το θρόνο του Κιτίου ανακοίνωσε ότι θα

υποστήριζε κι αυτή, όπως συνέβη από την αρχή το Μακάριο Κυκκώτη, την υποψηφιότητα του οποίου είχε υποστηρίξει επί Αρχιεπισκόπου Λεοντίου, όταν είχαν προκηρυχθεί τότε οι εκλογές, αλλά είχαν ματαιωθεί λόγω του θανάτου του.

Σχετική απόφαση πήρε η Αριστερά Παράταξη στις **21** Ιανουαρίου, αλλά στις επόμενες μέρες τα πράγματα μπλέκονταν πολύ αναφορικά με το θρόνο του Κιτίου.

Για το θρόνο της Κερύνειας υποστηρίχτηκε από τη Δεξιά ο Αρχιμανδρίτης Κυριακίδης, ενώ η Αριστερά δεν υποστήριξε κανένα-επίσημα τουλάχιστον.

Όσο όμως περνούσε ο χρόνος και πλησίαζαν οι εκλογές η Αριστερά, βλέποντας τη δεξιά να εγκολπώνεται περισσότερο το Μακάριο Κυκκώτη, στράφηκε ανεπίσημα προς τον Αρχιμανδρίτη Ανδρόνικο Βρυωνίδα, τον οποίο υποστήριξε μια άλλη μερίδα της Δεξιάς.

Οι εκλογές για την ανάδειξη των ειδικών αντιπροσώπων έγιναν στις **8** Φεβρουαρίου. Στόχος η ανάδειξη **171** αντιπροσώπων για την επαρχία Πάφου, **249** για την περιφέρεια Κιτίου και **201** για την Κερύνεια.

Οι ειδικοί αντιπρόσωποι θα έκλεγαν αργότερα **36** Γενικούς Αντιπροσώπους σε κάθε επαρχία (**24** λαϊκούς και **12** κληρικούς) οι οποίοι μαζί με τους **13** οφφικιάλους της Εκκλησίας θα έκλεγαν τους νέους Μητροπολίτες της κάθε επαρχίας.

Οι εκλογές που ακολούθησαν αποτέλεσαν θρίαμβο για τους υποψηφίους της Δεξιάς στις επαρχίες Πάφου και Κερύνειας, ενώ για τις εκλογές στην επαρχία Πάφου η Αριστερά κατήγγειλε καλπονοθεία.

Στην Πάφο εκλέγηκαν για τον Κλεόπα τόσοι αντιπρόσωποι που του επέτρεπαν να εξασφαλίσει τους **19** από τους **36** Γενικούς Αντιπροσώπους που θα εκλέγονταν αργότερα για να αναδείξουν το νέο Μητροπολίτη.

Στους **19** Γενικούς Αντιπροσώπους ο Κλεόπας είχε στο "χέρι" και τους Οφφικιάλους, πράγμα που του

εξασφάλιζε σίγουρη εκλογή, γιατί αυτοί βρίσκονταν υπό την επήρεια του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Β, που υποστήριζε την εκλογή του Κλεόπα.

Ο Φρίξος Κουμίδης εξασφάλισε μόνο **10** αντιπροσώπους και ένα μικρό αριθμό υποψηφίων ο Αρχιμανδρίτης Γεννάδιος, των οποίων όμως οι ψήφοι θεωρούνταν σίγουροι για τον Κλεόπα, μια και ήταν και αυτός της Δεξιάς.

Στην περιφέρεια Κιτίου τα πράγματα δεν ήταν τόσο ρόδινα για τον Μακάριο Κυκκώτη. Οι ειδικοί αντιπρόσωποι που εκλέγηκαν του έδιναν τη δυνατότητα να εξασφαλίσει **14** ειδικούς αντιπροσώπους σε σύγκριση με **22** που πήρε ο Αρχιμανδρίτης Ανδρόνικος Βρυωνίδης.

Παρά την εξασφάλιση των **14** Αντιπροσώπων ο Μακάριος Κυκκώτης - που συνέχιζε να βρίσκεται στο εξωτερικό και τις διεργασίες διεξήγαγαν οι υποστηρικτές του- είχε και αυτός σίγουρη, ωστόσο την εκλογή του, δεδομένου ότι θα ψήφιζαν υπέρ του και οι **11** τουλάχιστον από τους **13** Οφφικιάλους.

Όμως από την πρώτη στιγμή της εκλογής των Ειδικών Αντιπροσώπων υποβλήθηκαν ενστάσεις από τους υποστηρικτές του Μακαριακού Μέτωπου για τις εκλογές στην Αγία Νάπα Λεμεσού, Λόφου, Τριμήκλινη, Απαισιά, Ακρωτήρι, Ζωοπηγή και Κοιλάνι.

Με τις ενστάσεις επηρεάζονταν τέσσερα εκλογικά υποδιαμερίσματα που έκλεγαν **11** συνολικά γενικούς αντιπροσώπους.

Ενστάσεις υποβλήθηκαν και για την επαρχία Πάφου, όπου η Αριστερά παραπονείτο για καλπονοθεία.

Τελικά η Ιερά Σύνοδος αφού εξέτασε τις ενστάσεις διέταξε επαναληπτικές εκλογές.

Στις εκλογές αυτές το Μακαριακό Μέτωπο εξασφάλισε νέους Ειδικούς Αντιπροσώπους. Οι εκλογές έγιναν στα χωριά Υψωνα και Λόφου, Τριμήκλινη, Ακρούντα και Σανίδα.

Μόνο στην Αγία Νάπα Λεμεσού πλειοψήφισε το Μέτωπο του Αρχιμανδρίτη Ανδρονίκου με πολύ μικρή διαφορά ψήφων.

Οι εκλογές στην Αγία Νάπα παρατάθηκαν μέχρι τις **9** το βράδυ, έπειτα από άδεια της Ιεράς Συνόδου.

Οι εκλογές αυτές ήταν σημαντικές γιατί από αυτές θα κρινόταν η τύχη έξι Γενικών Αντιπροσώπων.

Η μικρή πλειοψηφία που εξασφάλισε το Μέτωπο Ανδρονίκου δεν ήταν αρκετή για να του δώσει, ωστόσο, την πλειοψηφία. Αντίθετα ο Μακάριος Κυκκώτης με τις νίκες που είχε πετύχει στα άλλα εκλογικά κέντρα μπορούσε να εξασφαλίσει την πλειοψηφία των **20** Γενικών Αντιπροσώπων (Σκάλα **3**, Λεύκαρα **5**, Καλό Χωριό **6**, Υποδιαμέρισμα Κοιλανίου **6**) σε σύγκριση με **16** του Ανδρονίκου Βρυωνίδη που είχε εξασφαλίσει στη Λάρνακα **3**, στην Αραδίππου **4**, την Επισκοπή **3** και τη Λεμεσό **6**.

Οι **20** αντιπρόσωποι που εξασφάλισε ο Μακάριος Κυκκώτης ήταν υπέρ-αρκετοί για να του εξασφαλίσουν το θρόνο του Κιτίου.

Επαναληπτική εκλογή έγινε και στην Χούλου της επαρχίας Πάφου, αλλά το αποτέλεσμα δεν συνέβαλε σε αλλαγή του αριθμού των **19** υποψηφίων που είχε εξασφαλίσει ο ηγούμενος Κλεόπας.

Κατά την εκδίκαση των ενστάσεων για τους ειδικούς αντιπροσώπους την επαρχία Πάφου, προηγουμένως από την Ιερά Σύνοδο που αποτελείτο από τους Μακάριο Β, και τους Μητροπολίτες Περγάμου και Σάρδεων, είχε αποφανθεί και για μια περίπτωση που αφορούσε το χωριό Παναγιά, όπου είχε δεχθεί ένσταση που έγινε και επικύρωσε ως ειδικούς αντιπροσώπους τρεις κατοίκους του χωριού, τους Αντώνιο Αβραάμ, Ανδρέα Κυπριανού και Γιακουμή Παναγιώτου.

Κατά του κύρους της εκλογής είχαν υποβάλει ενστάσεις και οι δύο παρατάξεις- Μέτωπο Κλεόπα και Μέτωπο Κουμίδα.

Κατά τις εκλογές είχε επιτευχθεί ισοψηφία **126** ψήφων υπέρ του Κλεόπα και **126** υπέρ του Κουμίδα.

Η Ιερά Σύνοδος όμως κατά την εξέταση των ενστάσεων δέχθηκε να θεωρήσει ως υπέρ του Κλεοπικού συνδυασμού την ψήφο του Χριστόδουλου Ιωάννου Ταμπουρατζή ή Λαουτάρη, έπειτα από επιθυμία του

ιδίου.

Σύμφωνα με μαρτυρία που κατατέθηκε ενώπιον της Ιεράς Συνόδου ο Ταμπουρατζής, είχε ψηφίσει στις προηγούμενες δύο Αρχιεπισκοπικές εκλογές, αλλά κατά την τελευταία παρεμποδίστηκε από Αριστερούς από του να μεταβεί στην κάλπη για να ψηφίσει.

Ιερείς μάλιστα κατέθεσαν ενώπιον της Ιεράς Συνόδου ότι ο Ταμπουρατζής δικαιούτο να ψηφίσει.

Όμως ο Ταμπουρατζής δεν ψήφισε στην κάλπη του εκλογικού κέντρου, αλλά στην Ιερά Μητρόπολη Πάφου αργότερα και όταν έκλεισαν οι κάλπες.

Αυτό όμως δεν εμπόδισε την Ιερά Σύνοδο να δεχθεί την ψήφο του ως κανονική και έτσι ο Ταμπουρατζής θεωρήθηκε ως να ψήφισε κανονικά, με αποτέλεσμα να πλειοψηφίσει το Μέτωπο του Κλεόπα που εξασφάλισε τους τρεις Ειδικούς Αντιπροσώπους.

Η ψήφος του Ταμπουρατζή χαρακτηρίστηκε από την Αριστερά ως "ιπτάμενη", και έμεινε στην ιστορία ως "η ιπτάμενη ψήφος του Ταμπουρά".

Για τους τρεις αυτούς ειδικούς αντιπροσώπους καταχωρήθηκε αγωγή στο επαρχιακό δικαστήριο Λευκωσίας.

Την αγωγή κατέθεσε εναντίον της Ιεράς Συνόδου και των εκλεγέντων εκ μέρους των πελατών τους οι δικηγόροι Ιωάννης Κληρίδης και Πυγμαλίων Ιωαννίδης, αλλά το δικαστήριο που αποτελείτο από τους δικαστές Ζεκκιά (Πρόεδρο) και Νικόλαο Τζιάπρα Πιερίδη αποφάνθηκε ότι ήταν αναρμόδιο να εισέλθει σε εξέταση του θέματος που αφορούσε την Εκκλησία και απέρριψε την αίτηση.

Στη δίκη όμως αναφέρθηκαν πολλά για τον τρόπο της ψηφοφορίας αλλά και τα δικαιώματα των πολιτικών δικαστηρίων να αναμιγνύονται στα εκκλησιαστικά θέματα.